

Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ἀρχιμ. Τίτος Ταμπακάκης
Ἑσπερινός Πρωτοχρονιάς 2021

Ἄλλος ἓνας χρόνος μετά ἀπό λίγες ὥρες θά δύσει, ἓνας νέος θά ἀνατείλει. Πόσο ὁμορφα, ἀγιοπνευματικά βιώνουμε τήν χρονικότητα, τήν ιστορικότητα, τά γεγονότα μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὅλα ἱεροποιοῦνται τό σύμπαν, ἡ κτίση, ὁ χρόνος, ὁ ἄνθρωπος...

Ὁ Χριστός εἶπε ὅτι *«ἐγώ εἶμαι ἡ ἀρχή καί τό τέλος, τό Α καί τό Ω»*. Τό ἴδιο καί τό αὐτό Πρόσωπο, ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, εἶναι Ἐκεῖνος πού ἦλθε καί Ἐκεῖνος πού θά ἔλθει. Εἶναι *«ὁ ὢν, ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος»*. Εἶναι τό ἰλαρό φῶς πού *«φωτίζει καί ἀγιάζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον»*. Εἶναι Ἐκεῖνος πού δέν ἀφήνει τόν πνευματικό ἄνθρωπο νά ζήσει τήν κατάθλιψη τῆς ἀπώλειας τοῦ χρόνου, διότι με τή ζωή Του, μέ τή διδασκαλία Του, μάς ὑποδεικνύει ὅτι ἐκεῖ πού κάποιος πεθαίνει, βρίσκει τήν Ἀνάσταση καί τή Ζωή, ἐκεῖ πού στερεῖται βρίσκει τόν πλοῦτο, ἐκεῖ πού ἀγρυπνεῖ βρίσκει τήν μεγαλύτερη ξεκούραση, ἐκεῖ πού νηστεύει βρίσκει τήν μεγαλύτερη ἀπόλαυση, ἐκεῖ πού πτωχεύει γίνεται πλούσιος. Ὅπου ὑπάρχει ὁ Χριστός Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα, ἀγαπητοί Πατέρες καί ἀδελφοί, τό σκότος μετατρέπεται σέ φῶς καί ἡ κόλαση γίνεται Παράδεισος. Λέγει ἓνας Ἅγιος: *«νά ξέρεις ὅτι σέ αὐτόν τόν κόσμο εἶσαι διαβάτης, περαστικός, ὄχι κάτοικος»*. Γνωρίζοντας, λοιπόν, ὅτι δέν εἴμαστε μόνιμοι σέ αὐτόν τόν κόσμο, θά μπορέσουμε νά καταλάβουμε πῶς, μέ ποιοῦ τρόπο, θά ἀξιοποιήσουμε τά γεγονότα τοῦ παρόντος κόσμου, για νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε οὐρανοπολίτες.

Ἡ Ἐκκλησία μέ τήν προσευχή της, μέσα ἀπό τήν λατρευτική της ζωή διδάσκει μέ τά παρελθόντα, ἀξιοποιεῖ τά παρόντα καί προσδοκεῖ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐσχάτων, διότι στό τέλος τοῦ χρόνου δέν βλέπει τό χάος, ἀλλά τόν Κύριό μας, ὁ Ὅποῖος ποιεῖ τά πάντα καινά, μεταμορφώνει τόν κόσμο μέ τήν ἀγάπη Του. Μέσα σέ αὐτήν τήν κιβωτό τῆς Ἐκκλησίας, μέ Πηδαλιούχο τόν Χριστό, διαπλεύσαμε καί αὐτό τό ἔτος,

προσπαθώντας να αποφύγουμε τους ύφάλους των ποικίλων πειρασμών, δοκιμασιών και δυσκολιών.

Κατά τό μήνα Μάρτιο, ενέσκηψε στην οικουμένη ή πανδημία του κορωνοϊού. Η σύγχρονη ανθρωπότητα δέν έχει βιώσει τέτοιου μεγέθους πρόκληση, πού να απειλεί άμεσα και καθοριστικά τον πολιτισμό της. Όλοι μας κατανοήσαμε ότι όσο και άν ή εξέλιξη και ή πρόοδος της έπιστήμης και της τεχνολογίας καθορίζει την καθημερινότητά μας και μάς καθιστά έντός εισαγωγικών «κραταιούς και δυνατούς», έντούτοις, ένας μικροσκοπικός ίός μάς απέδειξε πόσο εύάλωτοι και αδύναμοι είμαστε.

Τά μέτρα της πρώτης περιόδου της πανδημίας περιόρισαν τους ανθρώπους στις οίκες τους. Ήταν πρωτοφανές τό γεγονός, τό όποιο κληθήκαμε ως ποιμαίνουσα Έκκλησία, να αντιμετωπίσουμε και να διαχειριστούμε. Οί Ναοί μας ξαφνικά έκκενώθηκαν. Αναζητούσαμε τά προσφιλή πρόσωπα των ένοριτών μας. Τελούσαμε τίς Ήερες Άκολουθίες μέ πόνο ψυχής και μέ περισσή άγωνία, προσευχόμενοι άδιαλείπτως για τά πνευματικά μας τέκνα, αναπέμποντες εύχές και δεήσεις υπέρ υγείας αυτών και των άσθενούντων αδελφών μας.

Η Έκκλησία μέ την πείρα των αίωνων της, φρόντισε να μην αφήσει αυτόν τον καιρό της δοκιμασίας ανεκμετάλλευτο και τους χριστιανούς μακράν της λατρευτικής της ζωής. Στην Ήερά Μητρόπολή μας, μέ την άνύστακτη πρόνοια και την προτροπή του Σεβασμιωτάτου μας, από την πρώτη ήμέρα πού άρχισε ο ουρανός να πυκάζει, να γεμίζει από σύννεφα της πανδημίας και ο ουρανός της Πατρίδας μας, αρχές της Άγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, δημιουργήθηκε σέ συνεργασία μέ τους τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, δίκτυο ραδιοφωνικής και τηλεοπτικής άναμετάδοσης των Ήερών Άκολουθιών του ήμερονυκτίου, ώστε οί χριστιανοί μας να έχουν τή δυνατότητα της νοεράς συμμετοχής. Όντως, ήταν μεγάλη ή παρηγορία αυτή στις ψυχές των ανθρώπων. Δεχθήκαμε άμέτρητες εύχαριστίες γι' αυτήν την πρωτοβουλία, πού είχε ως

σκοπό τήν παραμυθία τῶν ψυχῶν μέσω τῶν αἰσθήσεων τῆς ὁράσεως καί τῆς ἀκοῆς, πού ἀποτελοῦν τίς πόρτες τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ Ἱερά Παράκληση τοῦ ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Λεπρού ἐτελεῖτο σέ κάθε μοναστικό καθίδρυμα, σέ κάθε ἐνοριακό Ναό, γιατί ὁ Ἅγιος Νικηφόρος εἶναι ἕνας σύγχρονος Ἅγιος, πού βίωσε στό σαρκίο του καί ὑπέμεινε μέ κατά Θεόν ὑπομονή τόν πόνο τῆς ἀσθενείας.

Ἡ προσευχή καί ἡ προσοχή ἦταν τά μέτρα ἐκεῖνα πού συνιστοῦσε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας στό εὐσεβές ποίμνιό της. Ἀδιάλειπτη προσευχή γιά νά ἄρει ὁ Θεός τήν δοκιμασία καί ἀδιάπτωτη προσοχή τηρῶντας τίς ὑγειονομικές ὁδηγίες τῶν ἰατρῶν καί νοσηλευτῶν. Σημειωτέον ὅτι στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, σέ κανένα Ναό δέν σταμάτησε νά σημαίνει ἡ καμπάνα καί νά τελοῦνται οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες. Ὁ ἱερεύς ἦτο παρῶν προσευχόμενος, ἀπό τοῦ χρέους μή κινούμενος. Ἡ ἱερατική καρδιά τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Πέτρας καί Χερρονήσου δέν κλειδώθηκε. Ἡ καμπάνα συντόνιζε τίς ὥρες τῆς κοινῆς προσευχῆς. Ἦταν οἱ ὥρες πού ὅλοι οἱ χριστιανοί ὕψωναν προσευχητικά τάς χεῖρας τους στόν οὐρανό, ἰδιαίτερως κατά τή διάρκεια τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος τῶν Παθῶν τοῦ Χριστοῦ καί τῶν παθῶν τοῦ λαοῦ, ζητοῦντες τό θεῖον ἔλεος καί τήν ἀπέραντη φιλανθρωπία τοῦ Σταυρωθέντος.

Στό πλαίσιο τῆς κοινωνικῆς μέριμνας κινητοποιήσαμε ὁμάδα ἐθελοντριῶν γυναικῶν οἱ ὁποῖες κατεσκεύασαν, σέ σύντομο χρονικό διάστημα, περισσότερες ἀπό 3000 μάσκες, πού διανεμήθηκαν στά νοσηλευτικά ἰδρύματα καί τίς προνοιακές δομές τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφέρειας. Σταθήκαμε καί στεκόμαστε συμπαραστάτες στό ἰατρικό καί νοσηλευτικό προσωπικό τῶν Νοσοκομείων μας. Ἀφουγκραζόμαστε τήν ἀγωνία, τήν κόπωση ὄλων τους. Προσευχόμαστε ὁ Θεός νά τοῦς χαρίσει δύναμη καί πολλές ἀντοχές.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας καί σέ αὐτό τό δεύτερο κύμα τῆς πανδημίας συνεχίζει μέ τόν ἴδιο τρόπο νά δίνει τόν ἀγώνα της, στηρίζοντας πρωτίστως ἠθικά τό λαό της καί ἀφανῶς πολλούς ἀπό ἐκείνους πού

έπληγησαν, ποικιλοτρόπως, από την πανδημία. Σημειωτέον, ότι οι προνοιακές δομές της Ήρας Μητροπόλεως μας τηρούν άπαρεγκλίτως τά υγειονομικά πρωτόκολλα, ώστε να προστατεύσουν τά πρόσωπα της τρίτης ηλικίας που φιλοξενούνται εκεί. Παράλληλα, λειτουργεί άκατάπαυστα ή διακονία της φιλανθρωπίας μέ τή διανομή του καθημερινού φαγητού στους έμπερίστατους άδελφούς μας.

Κατά τή διάρκεια του καλοκαιριού, που ύπηρξε χαλάρωση των υγειονομικών μέτρων, άξιωθήκαμε να τιμήσουμε τό Πανυπερευλογημένο Πρόσωπο της Ύπεραγίας Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας κατεξοχήν μέ τήν έορτή της Κοιμήσεως και της είς ούρανούς Μεταστάσεως Της. Οι χριστιανοί μας, μέσα στό Πάσχα του καλοκαιριού, είχαν τήν εύκαιρία να προσέλθουν στους Ήρους Ναούς και να κοινωνήσουν μέ συγκίνηση των Άχράντων Μυστηρίων. Πολλοί προσέρχονταν μέ δάκρυα στά μάτια, για να κοινωνήσουν του Σώματος και του Αΐματος του Χριστού, τό όποιο στερήθηκαν για άρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Είναι δυνατόν ό χριστιανός να ζήσει χωρίς τήν Θεία Κοινωνία; Βιώσαμε τόν ένθουσιασμό του λαού μας. Αύτός ό λαός, ό εύλογημένος, απέδειξε ότι δέν ξεχνάει τόν Κύριο και Θεό του, ό Οποίος ίσχυροποιείται μέσα του και γιγαντώνεται ή παρουσία Του, όταν βιώνει άνυπέρβλητες δυσκολίες.

Μέσα σε αύτήν τήν ανάπαυλα άξιωθήκαμε να τιμήσουμε τήν 30ετία της κοιμήσεως του μακαριστού Μητροπολίτου Πέτρας κυρού Δημητρίου, ό όποιος ήνάλωσε τή ζωή του, κυριολεκτικώς, ύπέρ της πνευματικής προαγωγής του ποιμνίου του.

Τήν 11^η Ίουλίου, ήμέρα της κοιμήσεώς του, τελέσθηκε τό 30τές μνημόσυνό του στον Ήρό Μητροπολιτικό Ναό Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως, τόν όποιο άγαπούσε πολύ, τόν όποιο έστερέωσε και κατεκόσμησε. Τό μνημόσυνο τέλεσε ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας και ιερούργησαν κληρικοί που έλαβαν τήν ιερωσύνη από τόν μακαριστό Έπίσκοπο. Λίγες ήμέρες μετά, τήν 13^η Ίουλίου, στον Ήρό Κοιμητηριακό Ναό της πόλεως, πραγματοποιήθηκε ή ανακομιδή των λειψάνων του,

αφοῦ ἀνακαινίσθηκε καί ἀποκαταστάθηκε τό μνημεῖο τῶν ἀοιδίμων Ἐπισκόπων Πέτρας.

Τήν 9^η Αὐγούστου τελέσθηκε πολυαρχιερατικό συλλεῖτουργο. Μετά τήν Θεία Λειτουργία, στό προαύλιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, πραγματοποιήθηκαν τά ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς του, παρουσία Σεβασμιωτῶν Ἱεραρχῶν τῆς Μεγαλονήσου, τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καί Τοπικῶν Ἀρχῶν. Εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου, τῆ προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, ἐξεδόθη τιμητικός τόμος μέ τίτλο: «*Εὐγνωμοσύνης Ἀντίδωρον. Ὁ Μητροπολίτης Πέτρας Δημήτριος*». Ἀκόμη, τό ἐγκόλπιο ἡμερολόγιο τοῦ ἀπερχόμενου ἔτους ἀφιερῶθηκε στή μνήμη του. Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του μακαρία καί ἄληστος!

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἐξαγοραζόμενη τόν καιρόν, ἐπεξέτεινε τή δρᾶση της στήν πνευματική καί ποιμαντική οἰκοδομή τῶν κληρικῶν της. Μέ λαμπρότητα ἐορτάστηκε καί ἐφέτος ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Κρητῶν Νεομαρτύρων, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γερασίμου Μητροπολίτου Κρήτης καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων Ἁγίων Ἐπισκόπων, κληρικῶν καί λαϊκῶν, πού πότισαν μέ τά μαρτυρικά τους αἵματα τήν Μεγαλόνησο, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, τήν διετία 1821-1822.

Ἡ Μητρόπολή μας σεμνύεται κατά τήν ἡμέρα αὐτή, ἀφοῦ στήν χορεία τῶν Νεομαρτύρων συγκαταλέγονται καί οἱ Ἐπίσκοποι Πέτρας Ἰωακείμ ἐκ Φουρνῆς, Χερρονήσου Ἰωακείμ καί Κνωσοῦ Νεόφυτος ἐκ Μοχοῦ, οἱ ὁποῖοι μετά ἀπό ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Ἐφημερίων τῆς Μητροπόλεώς μας καθιερώθηκαν ὡς προστάτες του, γιά νά ἐμπνέουν τούς κληρικούς μέ τήν Πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό, τήν αγάπη τους στήν Ἐκκλησία καί μέ τό σταυροαναστάσιμο πνεῦμα τῆς ἀείποτε μαρτυρικῆς ἱερωσύνης. Ἡ Σύναξη πραγματοποιήθηκε στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας τῆς Κεραπολίτισσας, πλησίον τοῦ χωρίου Καστελλίου, σέ ἕναν τόπο ἡγιασμένο ἀπό τήν παρουσία καί μυρωμένο ἀπό τά δάκρυα, τίς γονυκλισίες καί τίς προσευχές τῶν μακαρίων κεκοιμημένων μοναχῶν τῆς Ἁγιωνύμου Πολιτείας τοῦ Ἐπάνω Μεραμβέλλου.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε στούς κληρικούς του γιά τίς πρωτόγνωρες συνθήκες πού βιώσαμε ὅλοι κατά τήν πρώτη περίοδο τῆς ἔξαρσης τοῦ κορωνοϊοῦ καί μάλιστα κατά τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τῆς Ἀναστάσεως. Ἀνέπτυξε δέ τό θέμα τῆς «έκκοσμίκευσης» καί τίς πιέσεις πού ἀσκεῖ ἡ ἐκκοσμικευμένη κοινωνία στήν Ἐκκλησία, ὥστε νά προσαρμοστεῖ στά δικά της μέτρα καί ἰδεώδη. Τόνισε ὅτι ἡ ἐκκοσμίκευση στήν πράξη λειτουργεῖ ὡς ἀλλοίωση τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος καί ὡς μία εἰσβολή ἐπί μέρους κοσμικῶν στοιχείων στήν Ἐκκλησία, πού ἀποσκοποῦν στήν ἀλλοίωση τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἀνέπτυξε τίς διάφορες μορφές της ὅπως τόν προοδευτισμό, τόν ἐκσυγχρονισμό, τόν φιλελευθερισμό, πού περισσότερο προβάλλουν τήν γνώση ἔναντι τοῦ Μυστηρίου, καί ὁμίλησε γιά τούς φανατικούς, τούς συνωμοσιολόγους, τούς «πεφωτισμένους» καί τόν νεογεροντισμό, τοῦ ὁποῦ οἱ θεωρίες ἀποπροσανατολίζουν τούς πιστούς ἀπό τό πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας καί τούς ὀδηγοῦν μακριά ἀπό τήν ἀλήθεια καί τήν ζωή τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὑπενθύμισε, τέλος, ὅτι σκοπός τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι νά προσλαμβάνει, νά μεταμορφώνει καί νά «έκκλησιοποιεῖ» τόν κόσμο, λειτουργώντας σάν ζύμη ὀσμωτικά μέσα του, ἀλλά καί ταυτόχρονα διακριτικά, πλέοντας, ὅπως ἡ κιβωτός τοῦ Νῶε, ἐν μέσῳ τῶν ταραχῶν τοῦ βίου, χωρίς νά συγχωνεύεται καί νά ἀφομοιώνεται ἀπό τόν κόσμο, καθιστάμενη τελικά ὀλόκληρη κόσμος.

«Οἱ παρεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν διατήρηση τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐνδοοικογενειακῶν σχέσεων στήν σύγχρονη πραγματικότητα», ἦταν τό ἐπίκαιρο θέμα τοῦ Σεμιναρίου πού πραγματοποιήθηκε τό τριήμερο 22-24 Ἰανουαρίου, στούς χώρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως. Τό Σεμινάριο διεξήχθη ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέ τήν συνδιοργάνωση τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, στό

πλαίσιο τῆς ἐπιμόρφωσης καί τῆς ἀνάπτυξης τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ στίς ἐκκλησιαστικές δομές.

Δυστυχῶς, ἐφέτος, λόγω της πανδημίας, οἱ Σχολές Ἀγιογραφίας, Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Ξυλογλυπτικῆς καί Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καθῶς καί τά Κατηχητικά Σχολεῖα τῶν Ἐνοριῶν μας, ἀνέστειλαν τή λειτουργία τους. Ὅμως, ὅπου αὐτό ἦταν δυνατόν, ὅπως στή Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἀξιοποιήθηκαν οἱ δυνατότητες τῶν Νέων Τεχνολογιῶν γιά τήν ἐξ ἀποστάσεως διδασκαλία τῶν σπουδαστῶν, ἰδιαίτερος κατά τό δεύτερο κύμα τῆς πανδημίας.

Συνέπεια τῆς πανδημίας εἶναι καί ἡ ἀναβολή τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης πού πραγματοποιεῖται κατ' ἔτος τίς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων, τά ἔσοδα τοῦ ὁποίου καλύπτουν βιωτικές ἀνάγκες τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν μας. Εὐελπιστοῦμε ὅτι ὁ Ἑρανὸς τῆς Ἀγάπης θά πραγματοποιηθεῖ τό Πάσχα.

Ἐπίσης, σὺν Θεῷ Ἀγίῳ, πραγματοποιήθηκαν ἐργασίες ἐπισκευῶν καί συντηρήσεως στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίων Πάντων Ἀβδοῦ, ἐπαρχίας Χερρονήσου, ἐκπονεῖται ἡ μελέτη ἀναστήλωσης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ὀνουφρίου πλησίον τῆς Νεαπόλεως καθῶς καί ἡ μελέτη ἐπανάχρησης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, πόλεως Ἀγίου Νικολάου. Ἐγίνε ἡ σύνταξη τῶν τευχῶν δημοπράτησης γιά τό ἔργο στερέωσης καί ἀποκατάστασης τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Κερᾶς Καρδιώτισσας, ἐνῶ προχωρεῖ ἡ ἀνακαίνιση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Χουμεριάκου.

Μέσα στίς ἀμέτρητες πνευματικές χαρές πού βιώνουμε στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, ἐντάσσεται ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ Ἀποστόλου Συμινελάκη, ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ πατρός Ἰωάννου Ριέρα καί ἡ χειροθεσία τοῦ ἱερομονάχου Εὐγενίου Καρακωνσταντάκη, γραφέως τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, στό ὄφθικιο τοῦ ἀρχιμανδρίτου. Καί οἱ τρεῖς εἶναι φερέλπιδες εὐσεβεῖς κληρικοί, ἔτοιμοι νά προσφέρουν στό γεώργιο τοῦ Κυρίου. Ὁ πατήρ Ἰωάννης ἀνέλαβε τήν ἐνορία τῆς Φουρνῆς, ἐνός ἱστορικοῦ χωρίου, πάλαι ποτέ

ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Πέτρας καί τόπο μαρτυρίου τοῦ νεομάρτυρος Ἰωακείμ, ἐπισκόπου Πέτρας καί τῆς νεομάρτυρος Μαρίας τῆς Μεθυμοπούλας. Ἡ Φουρνὴ διακρίνεται γιά τούς εὐσεβεῖς, φιλοπρόοδους καί φιλογενεῖς κατοίκους τῆς καί τά μορφωμένα παιδιὰ τῆς.

Τέλος, τό Ἡμερολόγιο τοῦ ἔτους 2021, εἶναι ἀφιερωμένο στά 200 χρόνια ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καί ἐστιάζει στά γεγονότα τῆς τοπικῆς ἱστορίας καί τῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας στόν ἀγῶνα, στούς ὄπλαρηγχοῦς καί στούς μεγάλους εὐεργέτες τοῦ Γένους, τούς καταγομένους ἀπό τά ἐκκλησιαστικά ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Παρακαλοῦμε πολύ νά τό ἀναζητήσετε ἀπό τούς καλοῦς σας ἑφημερίους.

Κατακλείων τόν σύντομο αὐτό ἀπολογισμό τῶν σημαντικότερων γεγονότων καί δραστηριοτήτων τοῦ ἀπερχομένου ἔτους, ἀπευθύνω τίς ἐόρτιες εὐχές ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων καί τοῦ Εὐσεβοῦς Λαοῦ στόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, ὁ ὁποῖος, πανθομολογουμένως, διαχειρίστηκε μέ διακριτικό καί σώφρονα τρόπο τήν κρίση πού ἐπέφερε στό ἐκκλησιαστικό σῶμα ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ.

Σεβασμιώτατε, σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ γιά τίς πολύτιμες συμβουλές Σας καί τήν πατρική Σας ἀγάπη. Μνησθεῖη Κύριος τοῦ ἀρχιερατικοῦ κόπου καί μόχθου καί τῆς πατρικῆς Σας στοργῆς. Εὐχόμεστε ὁ Θεός νά πολυετεί τήν ἀρχιερατεία Σας καί νά χαρίζει στήν Ἱερά Μητρόπολή μας διά τῶν τιμίων εὐχῶν Σας, πλούσιες πνευματικές δωρεές καί εὐλογίες.

Ἕνας ἀστυνομικός σταματᾷ στόν δρόμο μία μαυροφορεμένη γιαγιά. *«Γιαγιά ποῦ πᾶς; Στήν Ἐκκλησία παιδάκι μ' νά μεταλάβω. Γιαγιά, ἀπαγορεύεται. Θά σέ γράψω καί θά πληρώσεις 150 εὐρώ πρόστιμο. Παιδάκι μ' καλό ἐγώ χρόνια τώρα ὅ,τι ἔχω ἀποκτήσει καί ὅτι ἔχω φάει εἶναι τοῦ Θεοῦ. Καί νά μέ γράψεις θά σέ πληρώσω, γιατί καί τά χρήματα πού θά σοῦ δώσω πάλι τοῦ Θεοῦ εἶναι. Ἄντε καλό μ' παιδί στήν εὐχή τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας, νά πάω καί ἐγώ νά μεταλάβω καί νά σοῦ δώσω τά στοιχεῖα μ' νά μέ γράψεις».*

Χριστέ μου, δέν θέλω τίποτα νά μοῦ χαρίσεις, παρά νά μέ ἀξιώσεις νά ἀποκτήσω αὐτήν τήν πίστη τῆς εὐλογημένης γυναικός, «ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι μου», νά μέ ἀξιώσεις νά ζήσω τά ἄρρητα μυστήρια πού τελεσιουργῶνται σιωπηρῶς στήν ψυχή της. Χριστέ μου πρόσθεσ μοι μόνον πίστιν, γιά νά διέλθω τό ἀνατέλλον ἔτος, δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη μου, ἐν μετανοία καί σωφροσύνη.

Καλόν νέον ἔτος!